

DDS 689

1.Hvor ser det ud i ver-dens ørk, hvor er den fæl og sur og mørk! Had, vre-de og mis - un-del - se har

2.Men det er ret det tegn, hvor - på de kri-stne al - tid ken-des må, at de ind-byr-des og i - sær hver-
 3.Hver gren af Je-sus har sin kraft, dog ik - ke li - ge me-gen saft, som for-skel er på sted og tid, på
 4.I byg-ning sæt-tes sten på sten, de bli - ver al - le som til én, de sto - re jæv-nes med de små, at

dæk - ket ver - den som en sne; man næp - pe mer at næv - ne véd den bro - der - li - ge kær - lig - hed.

and - re ha - ver hjer - te - kær; på det - te vis - se mær - ke man vor Je - su brød - re ken - de kan.
 hvers for - fa - ren - hed og flid, dog er de al - le ét i Gud og føl - ger kær - lig - hed - ens bud.
 de mod ild og vand be - stå; så sam - les al - le from - mes sind, og vi - es til Guds tem - pel ind.

5. O Jesus, du, som kom hernen
 at stifte fred og kærlighed,
 udbred dit rige vidt og bredt,
 forbind os alle ret til ét,
 at vi med dig og dine må
 til evig tid i samfund stå!